

و عمده ترکیب هرکدام به ترتیب دیژیتوکسین و دیگوکسین می باشد. ولی از آنجائی که در کشورمان تنها گونه *Digitalis nervosa* به فراوانی در شمال کشور پراکنده دارد و بررسیهای اولیه نشان داده است که این گونه دارای گلیکوزیدهای قابل مقایسه با دو گونه پورپورا و لاناتا می باشد لذا گونه نروزا معرفی می گردد تا بتوانیم از این گونه در مصارف صنعتی و طبی در کشورمان بهره گیریم.

خصوصیات گیاهشناسی دیژیتال ایران
اسامی علمی: *Digitalis nervosa* steud & Hochst. Scrophulariaceae

انگلیسی: Foxglove, Finger flower
عربی: زهرالکشتین، اصبع العذراء
فارسی: گل انگشتانه، گل بنجه علی
دیژیتال از اسم لاتین *Digitalis* تو س به معنی انگشت و مربوط به شکل انگشتانه ای گلبرگها و نروزا از کلمه *nerve* به معنی رشته عصبی و مربوط به شکل خاص رگبرگهای این گونه است. این گونه بوته ای دو ساله، به ارتفاع ۱/۵ متر، با برگهای متاوب، ساده، کشیده - سرنیزه ای (*oblonga* - Lanceolate) و نوک تیز به طول ۱۰-۳۰ cm و عرض ۲/۵-۷ cm گل آذین خوش ای دراز در قسمت انتهای ساقه، گلها به شکل زنگوله ای و زرد رنگ با جام گل به طول ۱۵-۲۰ میلی متر می باشد که در فاصله ماهه ای خرداد و مرداد ظاهر می شود.

خدمان فوقانی، میوه به شکل پوشینه و محتوی دانه ای کوچک فراوان به شکل قهوه ای تیره می باشد دانه های آن پس از آزاد شدن از میوه، در پائیز شروع به نمو می کنند و در اوایل بهار از آن برگهای ظاهر می شود که در سطح زمین واقع شده ولی حالت نسبتاً

دکتر نصرالله قاسمی - دکتر محمد آزاد بخت

دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

گونه دیژیتال ایران

مقدمه

گلیکوزیدهای قلبی (Cardioactive glycosides) در چند تیره غیرخویشاوند و دور از هم مانند آپوسیناسه، لیلیاسه، موراسه و رانونکولاسه یافت شده اند. گیاهان حاوی گلیکوزیدهای قلبی را از زمانهای ماقبل تاریخ، جهت آلوده کردن نیزه ها به سموم و نیز به عنوان آزمایش قدرت بکار می بردند. گلیکوزیدهای قلبی دارای اثر اختصاصی روی قلب بوده و در نارسائی احتقانی قلب (CHF) کاربرد دارند و مولکولی که محل اثر آنهاست، نوعی آنزیم ATPase است که به غشاء سلول (مامبران) متصل بوده و کارش انتقال کاتیونها به داخل سلول می باشد. در ساختمان مولکولی این ترکیبات، دو قسمت غیرقدی و قندی وجود دارد. آگلیکون گلیکوزیدهای قلبی ساختمان استروئیدی داشته و سمی می باشد ولی به تهائی قادر به تقلید اثر اختصاصی گلیکوزیدهای قلبی نمی باشد.

مهمنترین منبع تجاری این گلیکوزیدها گیاهان جنس دیژیتالیس (*Digitalis*) یا گل انگشتانه از تیره اسکروفولاریاسه (Scrophulariaceae) می باشند. گیاهان همین جنس منبع تهیه سaponین استروئیدی بنام دیژیتونین نیز می باشند.

در جنس دیژیتالیس، جنس *D. Purpurea* و *D. Lanata* تا کنون بیشتر مصرف صنعتی و طبی داشته

همچنین گزارش شده است که در مناطق زیر نیز وجود

دارد.

گilan: اسلام به خلخال، رشت به لاهیجان،

کوهستانهای رودبار، حاجی امیر، ۲۹ کیلومتر به اردبیل

- آذربایجان: کلیر، گردنه حیران

دامغان - سمنان: کوه نیزوا، چهل دختر (شاهرود)

ترکیبات

در بررسیهای اولیه مشخص شد که عمدۀ ترین

ترکیب اینگونه، ترکیب لاتوتوزید A بوده که از مشتقات

دیژیتوکسی ژنین می‌باشد یا به عبارتی آگلیکون آن

مشابه دیژیتوکسین است و تفاوت این دو در این است

که در لاتوتوزید A علاوه بر ۳ مولکول قند دیژیتوکسوز،

یک عامل استیل و یک گلوكز نیز وجود دارد.

همچنین در این گونه ترکیبات دیگری از دسته

گلیکوزیدهای قلبی وجود دارد که تحقیقات در این

زمینه برای شناسائی و بررسی آنها ادامه دارد.

فرآورده‌های دیژیتال در بازار

(حاوی حداقل ۳٪ درصد دیژیتوکسین)

Powderd Digitalis leaf

digitalis tablets (قرصهای دیژیتال)

Digitoxin tablets, injection

Digoxin (Lanoxin) tablets, Elixir, drop,

Ampoules Lanatoside c injection, tablets

(cedilanid)

منابع:

1- K.H. rechinger. Flora iranica Vol. 139-149 , P.169-170 (1979)

2- BP pharmacopoeia V.1 P.192-194 (1988)

■ دیژیتال از اسم لاتین دیژیتوس به معنی انگشت و مربوط به شکل انگشتانه‌ای گلبرگها و نروزا از nerve به معنی رشته عصبی و مربوط به شکل خاص و رگبرگهای این گونه است.

قائم دارند. در سال دوم از وسط این برگ‌ها ساقه‌ای استوانه‌ای شکل و گلدار خارج می‌شود. گیاه دارای ریشه‌های نازک و سطحی است و در زمینهای سیلیسی اسیدی، سبک و دارای خاکبرگ کافی رشد می‌کند و باید وضع زمین طوری باشد که نور کافی به گیاه برسد. قسمت مورد استفاده دیژیتال، برگ‌های یکساله و دوساله آن است که معمولاً کل گلیکوزیدها در برگ‌های یکساله بیشتر است.

پراکندگی در ایران

این گونه در شمال ایران پراکندگی وسیع دارد و تاکنون از مناطق زیر جمع آوری گردیده است: مازندران: گدوک و ورسک (۱۸۰۰ متری)، تونل گدوک (۲۰۰۰ متری)، سنگده، ۳۰ کیلومتری پل سفید (ارتفاع ۱۶۰۰-۱۶۰۰ متری) کجور به دشت نظری (۱۳۰۰-۱۳۰۰ متری)، سیاه بیشه (۲۰۰۰ متری)، پل زنگله (۲۲۰۰ متری)، نکا بطرف سوچلما، بعد از پل ده متری (۱۲۰۰-۷۲۰ متری)، نور به طرف لاویج (۱۶۰۰-۱۶۰۰ متری) کوهستانهای سوردار در نور (۱۴۰۰-۲۰۰۰ متری) جنگل گلستان (۸۰۰ متری)، هراز (۲۱۰۰ متری)، فیروزآباد (۱۰۰۰-۲۰۰۰ متری)